

РЕШЕНИЕ

№ 1758

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **13128** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), вр. чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Заповед № ФК-С128-F519881 от 11.11.2019 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ сектор С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПAM) запечатване на търговски обект – кафе-сладкарница, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от едноличния търговец и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1 ,б.“а“ и чл.187, ал.1 ЗДДС.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на заповедта поради неправилно приложение на закона. Сочи, че минималния размер на покупката от 7.00 лв., за която е констатирано неиздаване на касов бон, представлява малозначително деяние и не кореспондира с изводите на приходните органи за засягане на важни държавни интереси, свързани с отчитане на приходите на задължените лица и заплащане на данъци в действителния размер. Излага доводи за допуснатата неволна грешка и издадена грешна касова бележка, в която била отразена и предходната покупка. Поддържа, че нарушението е инцидентно, а не системно, поради което не може да обоснове налагане на ПАМ, поради което мярката е прекомерна и несъразмерна. Посочва, че търговецът е лишен от правото си по чл. 187, ал. 4 ЗДДС да предотврати запечатването на обекта чрез заплащане на наложена му санкция с наказателно

постановление. Поддържа, че налагането на мярката не постига целения ефект по събиране на приходи от НАП, респ. преустановяване на бъдещи нарушения, а напротив – преустановяването на търговската дейност водело до липса на приходи и за фиска.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият не се представлява.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез юрисконсулт И.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 25.10.2019 г., около 09,30 часа, длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място] са извършили проверка на търговски обект – кафе-сладкарница, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от едноличния търговец. При извършена контролна покупка на два броя кафета, три сметани и една кутия цигари на обща стойност 7.00 лева, заплатена в брой от проверяващите е прието плащане от името на едноличния търговец, за което не е издадена фискална касова бележка (фискален бон) от регистрирано в обекта фискално устройство модел „Т. ZM-KL” с ИН на ФУ ZK 124889, което в момента на проверката е било в работен режим.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка № 003409/25.10.2019 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че [фирма] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС .

Със заповед ЗДУ-ОПР-16 от 17.05.2018 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности” в дирекция „Оперативни дейности” в главна дирекция „Фискален контрол” ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на представител на [фирма] на 15.11.2019 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 18.11.2019 г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или

имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че [фирма] не е изпълнил задължението за регистриране на извършена продажба на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. Съдът не приема довода на оспорващия, че сумата, за която не е бил издаден фискален бон е прекалено малка, поради което наложената принудителна административна мярка не е пропорционална, както и че се касае за грешка и за издадена в следствие касова бележка за 36.00 лв., защото видно от приложената по преписката разпечатка от фискалното устройство, дневният отчет е 0.00 лв.

При тези факти, следва да се приеме, че са налице предвидените от закона предпоставки за налагане на принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС и приложението на чл. 187 ЗДДС. Принудителната административна мярка се прилага независимо от ангажиране административно-наказателната отговорност на дружеството.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, съответства на чл. 22 ЗАНН - за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Възраженията за нарушение принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК са неоснователни. При налагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС органът по приходите действа при обвързана компетентност. В този смисъл е и константната практика на ВАС (Решение № 10323 от 5.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8979/2015 г., Решение № 11983 от 9.10.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16784/2013 г., Решение № 5861 от 29.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2540/2014 г. и други).

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление

[населено място], [улица] срещу Заповед № ФК-С128-F519881 от 11.11.2019 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ сектор С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПAM) запечатване на търговски обект – кафе-сладкарница, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от едноличния търговец и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1 „б.“а“ и чл.187, ал.1 ЗДДС.

ОСЪЖДА „ [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на НАП – [населено място], на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.